

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פ"י

פרשת וירא תשע"ז

גליון 384 [שנה ח']

פארוואס דריי מלאכים

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עִלָּיו: (יה ב) זאגט רש"י, פארוואס דריי מלאכים? – אחד לבשר את שרה ואחד להפוך את סדום ואחד לרפאות את אברהם, שאין מלאך אחד עושה שתי שליחות. דארף מען פארשטיין פארוואס איז שוין יעצט געקומען דער מלאך וואס דארף איבערדרייען סדום מיט די צוויי אנדערע מלאכים? נאר מיר ווייסן אז אברהם איז דער עמוד – זייל – פון חסד און האט געטאן חסד מיט אלעמען, ממילא צוליב אברהם'ס חסד וואלט דער אויבערשטער נישט איבער געדרייט סדום, אבער אז מען האט געשיקט א מלאך וואס איז געקומען מבשר זיין אז שרה וועט געבוירן יצחק וואס איז גבורה און מדת הדין, ממילא וועט מען שוין קענען איבער דרייען סדום וועגן דעם איז שוין מיט געקומען דעם מלאך להפוך את סדום. (תפארת שלמה ראדאמסק)

פארוואס ביי אברהם שטייט נישט לינו

וַיִּקְחֵנָּה מֵעֵטְמוֹס וַיִּרְחֶצוּ רְגְלֵיהֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאָקְחָה פֶתֶלְחָם וְסַעְדוֹ לְבָבָם אַחַר תַּעֲבְרוּ בֵּי-עַלְבֵּין עֲבָרְתֶּם עַל-עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ בֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (י"ח ד-ה) לכאורה איז שווער פארוואס ביי לוט שטייט אז ער האט געבעטן די מלאכים "לינו", ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשפמתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא פי ברחוב גליון: (יט ב) און אברהם האט זיי נישט געבעטן "לינו" נאר "ורחצו רגליכם"? אויך דארף מען פארשטיין וואס אברהם זאגט די מלאכים אחר תעברו, נאכן עסן וועט איר גיין, און נישט נעכטיגן דא, ביי-על-בן עבדכם, ווייל איר זענט נישט געקומען דא נעכטיגן, ווי אזוי האט ער דאס געוואוסט? נאר עס זענען דא צוויי סארטן געסט, איינס איז א ארימאן וואס גייט ארום פון פלאץ צו פלאץ און האט צייט און האט ליב צו שמועסן, און עס איז דא א גאסט, וואס ער איז א חשובע ארימאן וואס איז נישט אינטרעסירט מען זאל אים פרעגן פון וואו ער איז און וואו ער דארף גיין, ממילא אברהם האט געזען די גאנצע ענין ווי זיי אנטלויפן פון אים און ווען ער איז זיי נאכגעלאפן האט ער שוין פארשטאנען אז זיי זענען חשובע עעסט און ווילן זישט איבער נעכטיגן ביי אים דעריבער האט ער נאר געבעטן זיי זאלן עפעס עסן, און מיט דעם איז גוט פי על בן עבדכם על עבדכם, איך פארשטיי אז מיט דעם וואס איר זענט אוועק געלאפן פון מיר איז א סימן אז איר ווילט נישט איבער נעכטיגן דעריבער אחר תעברו, איך וועל אייך לאזן גיין נאכן אפעסן, ויאמרו בן תעשה כאשר דברת, דאס איז טאקע געווען אונזער כוונה, נישט אונז פרעגן און נישט איבער נעכטיגן. (תפארת ישראל – הר' ישראל שיינקאמן, מגיד משרים בעיר קובנא)

צו אברהם זענען זיי געקומען ווי מענטשן

וַיִּרְחֶצוּ רְגְלֵיהֶם: (י"ח ד) זאגט רש"י: כסבור שהם ערביים שמשתחווים לאבק רגליהם והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לביתו. ער האט געמיינט זיי דינען פרעמדע אפגעטער און האבן שטויב אויף זייער פיס. שטעלט זיך א קשיא אז די תורה איז מעיד אז אברהם איז א נביא, אזוי ווי מען זעט אז דער מלאך האט געזאגט אבימלך, ועתה קשב אשת-האיש כי "נביא" הוא, (בראשית כ ז) אויב אזוי ווי אזוי האט אברהם געמיינט אז זיי זענען ערביים? נאר דער תירוץ איז אז דער אויבערשטער האט געזען ווי אברהם האט צער אז עס איז נישטא קיין אורחים, האט דער אויבערשטער געמוזט פארהוילן פון אברהם זיין נבואה און ער זאל מיינען אז דאס זענען פשוטע מענטשן אים צו

בארוהיגן אז ער האט געטראפן אורחים, און נאך אזאך צו ווייזן אז אברהם איז געווען א אמת'ע מכניס אורח און זיך געפריידט און אריינגענומען אפילו אזעלכע פשוטע אורחים. און דאס שטייט אין חז"ל אז צו אברהם האבן די מלאכים זיך באוויזן ווי מענטשן, וירא והנה שלשה אנשים, און ביי לוט ווי מלאכים, ויבאו שני המלאכים סדמה (יט א), און דאס איז אויך כדי צו ווייזן דעם גנות פון לוט אז נאר ווייל זיי זענען געווען מלאכים האט ער זיי אריינגענומען אבער ווען זיי וואלטן אויסגעזען ווי מענטשן וואלט לוט זיי נישט אריינגענומען. (פנינים מפז בשם הרה"ק ר' יצחק מוואורקא זצוק"ל) זיינע הייליגע רייד קען מען אויך צולייגן א חידוש: דאס פארוואס ביי אברהם שטייט אנשים און ביי לוט מלאכים? איז ווי געזאגט, אבער פארוואס שטייט ביי אנשי סדום ויבאו אל-לוט ויאמרו לו אנה האנשים? (יט ה) און נישט מלאכים, ווייל פאר לוט איז דערמאנט מלאכים צו ווייזן די שאנדע פון לוט, אבער פאר די נידעריגע מענטשן פון סדום איז נישט געווען קיין ענין זיי זאלן זוכה זיין צו זען א מלאך, דעריבער האבן זיי נאר געזען אנשים. (שמח זבולון)

וואס מיינט תחת העץ

וַיִּקַּח חֲמָהּ וְחָלָב וּבֶן-הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאמְרוּ: (יה ח) פארוואס שטייט וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם וואס איז מיר א נפקא מינה? אויך איז שווער וואס דארף שטיין תחת העץ וואס איז די נפקא מינה וואו זיי האבן דאס געגעסן? נאר עס שטייט אין מדרש (שמות רבה פ"ט פרשה כח): אויפן פסוק בהר האלקים ווען משה האט געוואלט געבן די הייליגע תורה צו די אידן, האבן די מלאכים געוואלט טשעפן משה, האט דער אויבערשטער געמאכט אז משה רבינו זאל אויסזען ווי אברהם אבינו, און געזאגט: איר שעמט זיך נישט פון אברהם, וואס איר האט געגעסן ביי אים אין שטוב. אמר הקב"ה למשה: לא נתנה לך תורה אלא בזכות אברהם ע"כ המדרש. איז יעצט פלא פלאים דעם פסוק. וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם אברהם האט געוואלט מאכן זיכער אז זיי עסן. פארוואס תחת העץ וועגן די תורה וואס ווערט אנגערופן עץ, עץ-חיים היא, למחויקים בה, (משלי גיח) דעריבער ויאכלו, ער האט זיכער געמאכט אז די מלאכים עסן און דורך דעם וועלן די אידן באקומען די תורה. (שמח זבולון)

וואס מיינט והוא אחריו

וַיִּשְׂרָה שְׁמֵעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו: למה זה צחקת שרה לאמר האף אִמָּנָם אֵלֶּה. (י"ח י – י"ג) איז שווער וואס מיינט והוא אחריו, און פארוואס האט שרה געלאכט אויב זי האט געהערט דער מלאך זאגט בשם ה' נאר עס שטייט אז שרה איז געווען א גרעסערע נביאה פון אברהם און זי האט געזען נביאות אז זי וועט זוכה זיין צו אויך צו יעקב, דאס מיינט והוא יעקב "אחריו" וועט זיין נאך יצחק. דאס מיינט האף "אִמָּנָם" אֵלֶּה, און רש"י זאגט אִמָּנָם מיינט "אמת". וואס איז מרומז אויף יעקב, תתן אמת ליעקב. ממילא איר לאכן איז געווען א פרייד וועגן יעקב, און ביי דער בשורה האט נאר שרה געזען און נישט אברהם. (דברי ישראל מאדויץ)

אינטרעסאנטע ידיעה אויף זמירות לשבת קודש פרק ז - מה יודיות

דער מחבר פון דעם איז מנחם, עס איז נישט באקאנט ווער דאס איז.

מה יודיות מנוחתך את שבת המלכה, כן גרין לקראתך בואי כל הנסוכה, לבוש בגדי חמדות, להדליק נר בכרחה, ותכל כל העבודות לא תעשו מלאכה. להענין בתענוגים ברבדים ושלווה וימים מערב מזמנים כל מיני מטעמים, מבעוד יום מוכנים תרנגולים מפשמים, ולערוף כמה מינים, שתות יינות

מְעִין עוֹלָם הַבָּא יוֹם שְׁבֵת מְנוּחָה כָּל הַמַּתְעַנְנִים בָּהּ יִזְכּוּ לְרוֹב שְׂמֵחָה מִחֻבְלֵי מְשִׁיחַ יִצְלוּ לְרוּחָה פְּדוּתָנוּ תְּצַמִּיחַ וְנִס יִגְוֹן וְאֶנְחָה. לְהַתְעַנֵּן בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֵוֹ יְדִים.

עַם זַעֲמָה דַּא זַעֲמָה פֻּעְלֵר וּוּאָם דֵּר ר'ת אִיז מִמְנַח'מ, אִיז לְבַאֲרֵה שׁוּעֵר וּוֵי שְׂמִיטָה דִּי ר'ת מְנַחַם וּוּאָם אִיז שְׂמִיטָה גוּט וּוִייל דִּי פִיר מִיטְעִלְמַטְע פֻּעְלֵר אִיז דִּי ר'ת מְנַח'ם און דִּי עֵרַטְע און תְּהָא בְּנֵחָה, שְׂמִיטָה גוּט וּוִייל דִּי פִיר מִיטְעִלְמַטְע פֻּעְלֵר אִיז דִּי ר'ת מְנַח'ם און דִּי עֵרַטְע און לַעֲצֻמֵּה פֻּאָל אִיז מָדָה, וּוּאָם אִיז דַּעַם עֵרַשְׁטֵן וּוּאֲרַט פֻּון זֹמֵר. א מִיפֻּעֵר זֹמֵר וּוּעֲגֵן דִּי יוֹסְקִיט פֻּון שְׂבֵת און אויך דִּינִים און מְנַחֵם וּוּאָם כַּאֲשֵׁינָה דַּעַם הִיילִיגֵן שְׂבֵת. (הַמְשַׁךְ יָבֵא בְּגִלְיוֹן הַבָּא)

מְבֻשְׂמִים, וְתַפְנוּקֵי מְעֵדָנִים כָּבֵל שְׁלֵשׁ פְּעָמִים. לְהַתְעַנֵּן בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֵוֹ יְדִים. נְחֻלַּת יַעֲקֹב יִרְשׁ בְּלֵי מְצָרִים נְחֻלָּה, וְיִכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וְרֶשֶׁת וְתוֹכּוּ לְאֶנְחָה, יוֹם שְׂבֵת אִם תִּשְׁמְרוּ וְהִיְתֵם לִי סִגְלָה, שְׂשֵׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ וּבְשִׁבְעֵי נְגִילָה. לְהַתְעַנֵּן בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֵוֹ יְדִים. תְּפִצִּיךְ אֲסוּרִים וְנִס לְחֻשׁוֹב הַשְּׁבוּנוֹת, הַרְהוּרִים מְתָרִים וְלִשְׂדֵף הַבְּנוֹת, וְתַנּוּק לְלִמְדוֹ סֵפֶר לְמַנְצַח בְּנֵינֹת, וְלִהְנוֹת בְּאִמְרֵי שְׁפָר כָּבֵל פְּנוֹת וּמְחַנּוֹת, לְהַתְעַנֵּן בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֵוֹ יְדִים. הַלּוֹכֵךְ תְּהָא בְּנֵחָה עוֹנֵג קָרָא לְשֵׁבֶת, וְהַשְּׁנָה מְשֻׁבָּחַת בְּדַת נֶפֶשׁ מְשֻׁבָּת, בְּכֵן נֶפֶשׁ לֵךְ עֲרָגָה, וְלִנְחָה בְּחַבְתָּ כְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה בּוֹ יְנַחֵמוּ בְּן וְבַת, לְהַתְעַנֵּן בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וּשְׁלֵוֹ יְדִים.

מודר תעבודות

דער צדיק נסתר ריינגעוואשט א איד פון א שווערע משפט חוץ לדרך הטבע

ער האט סיי ווי געדארפט זיין ביי ר' חיים ביים סדר נאכט, ממילא זאגט ר' יוסף צו ר' חיים אז ער זאל איבערנעבן פאר זיין ידיד אין לונדון אז ער וועט זען צו טאן אז דער איד זאל ארויסגיין אינגאנצן זכאי פון משפט! ער וויל נאר וויסן דעם נאמען פון שופט און פון דער גוי און ער וועט שוין טאן וואס ער דארף.

ר' חיים לאזט וויסן די משפחה אז ר' יוסף האט געזאגט קלארער רייד און זיי קענען האבן א רוהיגן סדר. ביים סדר איז אויך געקומען דעם צדיק נסתר ר' מנחם מינכן זצוקל' עס איז געווען א דעהויבענעם סדר און ווען מען האלט ביי "רם ואש ותמרות עשן" נעמט ארויס ר' יוסף פון בזום א גאר אלטע הגדה און הויבט אן צו שרייען די ווערטער מיט א הויכן קול, און דערנאך חזרט ער מיט א קאך איבער און איבער די נעמען פון שופט און דער גוי.

הצדיק הנסתר ר' יוסף וואלטוך בן ר' שמחה בונים איז געווען א צדיק נסתר און א איש פלא. א אייניקל פון דעם הייליגן זלאטשבער מניד ר' יהואל מיכל זצוקל', ער האט זיך געדרייט ביי הרה"ק ר' שלמקע זויהעלער און המקובל ר' משה יאר וויינשטאק, וואס האט אים געשיקט צו המקובל הקדוש ר' חיים סאנוואני זצוקל'. ער איז געווען נאנט מיט אלע צדיקים וואס האבן ארויס געוויזן צו אים גרויס שעצונג. עס איז לעצטענס ארויס א ספר הצדיק הפלאי אויף ר' יוסף וואס דערציילט וועגן א צדיק וואס האט געלעבט אין דעם דור און ווי הויך ער האט דערהייריכט אין מדינות.

ווען ער איז שטיל געווארן רופט ער צו ר' חיים און זאגט נעם שנעל די שיסל וואס מען האט אויסגענאסן די וויין און גיב שטארק אכטונג אז קיין טראפ זאל זיך נישט אויסגיין און גיי און ווארף אריין די וויין אין בית הכסא, ווייל אויב איין טראפ וועט ארויספאלן קען ווערן א שריפה. און ר' חיים גייט זייער פארזיכטיג און גיסט אויס די וויין. און ווען ער קומט צוריק צום טיש און זאגט ער האט דערפילט דעם שלחות זאגט ר' יוסף יעצט וועט שוין דיין ידיד ארויסגיין אינגאנצן זכאי ביים משפט!

זאגט ר' חיים אז ער איז שוין געווען זיכער אז די ישועה איז דא אבער ער האט נישט געקענט רופן קיין לונדון ווייל דארטן איז נאך יו"ט און ער ווארט אומגעדולדיג אויף מוצאי יו"ט, און ער נעמט דעם טלפון און זאגט וואס איז געווען און וואס ר' יוסף האט געזאגט. די משפחה אין לונדון זענען געווען היסטעריש, ווייל עס האט געפארערט זיך א נס למעלה מן הטבע ווייל הוכחות זענען געווען דא אים צו באשולדיגן, אבער זיי האבן זיך געשטארקט און אויף מארגן פאר מיטאג זענען די משפחה מיטן עורך דין זיך געזעצט אין בית המשפט און זיי ווארטן אויף די תובע פון גניבונג צו זאגן זיינס, און נאכדעם וועט זייער עורך דין זאגן זיינס אבער צום וואונדער דער תובע שאקירט אלעמען און זאגט: מיר האבן טיפער אריינגעקוקט אין דעם ענין און מיר טרעפן נישט קלארע ראיות אז דער איד איז שולדיג און ממילא זענען מיר מבטל די תביעה!

ר' חיים פון ירושלים איז געווען נאנט מיט ר' יוסף און האט דערציילט: עס איז געווען א איד אין לונדון וואס האט געהאט געוואוינט אין א הויז פון גוי וואס האט נאר געווען אנמאכן צרות פארן איד און כסדר ארויס געריסן אומשולדיגע געלט פון איד אבער ער האט גארנישט געקענט טאן וועגן דעם און האט אזוי געוואוינט דארטן און משלים געווען מיט די מציאות. איין טאג איז אנגעקומען בטעות פארן גוי א נאר גרויסע משעק פון א גרויסן פירמא און דער איד האט מחליט געווען יעצט וועט ער אפטאן דעם גוי און צוריק באקומען די אלע געלטער וואס ער האט אים באגנבעט, און איז אריין אין באנק און אויס געלייזט דעם משעק און געמאכט א שווייג.

עס איז אריבער א שטיק צייט און דער איד הערט גארנישט און פריידט זיך אז ער האט אפגעטאן דעם גוי, אבער ויהי היום באקומט דער איד א בריוו פון גוי אז ער רופט אים צו משפט ווייל ער האט געגנבעט זיין משעק און אין דער בריוו שרייבט ער קלאר אז עס איז דא קלארע ראיות נגד אים, און דער גוי לייגט צו אז ער וועט אריינגלייגן אין אלע צייטונגן דעם פארברעך, און עס ווערט שלעכט פארן איד.

די משפחה האט זיך אריינגעלייגט און גענומען א גוטן עורך דין וואס זאל זיך אריינגלייגן אין דעם ענין און דער עורך דין פרובירט וואס ער קען טאן, אבער אלעס איז שווארץ אויף ווייס מיט קלארע הוכחות. דערווייל גענערט זיך דעם יום המשפט וואס איז געשטימט אויפן ערשטן טאג חול המועד פסח, און דער עורך דין האט געזאגט אז א שטראף וועט ער מוזן באקומען נאר ער וועט פרובירן צו ווייכער מאכן דעם עונש ביים משפט.

דער שופט האט געהערט די רייד פון תובע און האט געפסקנט אז די תביעה איז בטל און דער איד איז נישט שולדיג און פריי פון אלע קלאגען אויף אים! די משפחה האט שוין דא געזען די גרויסע נס וואס ר' יוסף האט פארפראוועט. דער איד נעמט זיך רופן ר' חיים אין א"י און גיט אים איבער די גוטע נייעס זיע"א. [ר' יוסף איז נסתלק געווארן ל"ה בעומר כ' אייר ומנו"כ בהר הזיתים.] (ספר הצדיק הפלאי)

אבער מער ווי תפילות איז נישטא, און מען נעמט זיך מתפלל זיין, ווען איינער פון די משפחה האט זיך דערמאנט אין זיין באקאנטע ר' חיים וואס איז נאנט מיט ר' יוסף וואלטוך און ער האט געהערט אז ער טוט וואונדערליכע זאכן, ער נעמט זיך שנעל רופן ר' חיים און דערציילט אים די גאנצע מעשה. ר' חיים זאגט ער וועט איבערנעבן פאר ר' יוסף און זיי לאזן וויסן וואס ער האט געזאגט. און האט איבערגעגעבן פאר ר' יוסף דער גאנצע מעשה. ר' יוסף פלעגט זיין א אפטע גאסט ביי ר' חיים און וויבאלד

הוציא לאור ע"י "עולם הספרים" המרכז העולמי לספרים שאינם נמצאים ולספרים עתיקים וכתבי יד - צו פארקויפן

א לאנגע גאנצע בריוו פון הייליגן חפץ חיים \$22000, כתי' ר' חיים וויטאל - זיין בר מצוה דרשה \$35000 א חיבור פון נתיבות זיין ספר אמת ליעקב \$14000 א ועלמטע שיינע תהלים זיטאמיר תרכ"ז דגל הודיה \$25000, נישטא נאך און גלייבן, מחזור לימים נוראים ולימים טובים נוסח ספרד דפוס זיטאמיר שנת תרכ"ד זייער ועלמן שיינע מצב און געבונדן \$7500, מחזור לשלש רגלים דפוס סלאוויטא מיט גרויסע גליונות \$3500, 42 מכתבים לרב גדול ברבני תורה שלא נדפסו, 2 אור שמח, 7 חוץ איש, ר' מנחם זעמבא, רונטשטוב, ר' אלהן, ר' ברוך בער ועוד \$125000 בריוו פון הייליגן חכם צבי \$75000, שירת נודע בחורה מהדרות דפוס ראשון שיך להנהיג ר' יוסף בויטנארטן אב"ד שיף שול ווין מצב מפור \$2000, ספר מנחת אשר שלמד בו מן הרבני יואל \$1500, ספר יער און לחוד"א מיט פול הגות א חכם דב"ש און הגאון ר' חיים סתרון \$1500, א תעודה מיט תחיתם הרה"צ מטאש זצוקל' \$1000, א בריוו פון הרה"ק ר' מרדכי ובנו ר' אברהם די זויהעלע רבי'ם זצוקל', ספר כתר תורה על מצוות עם הרבה תחיתם פון הרה"ק ר' יעקב חיים סאפרין מקאמארנא אויך דריי גמרות פול מיט הגות פון אים, ספר מיט צוויי תחיתם פון הנהיג ר' יחזקאל מערץ. א בריוו פון דעם קרבן נתנאל \$32000, ספר אוצר הרבנים 200\$ ספר פנקס המהול של החתמים סופר \$90, בריוו פון הרה"צ ר' ישראל אדעסע \$2000, אדמו"ר מקאפישטינץ ר' אברהם יהושע העשיל \$800. ר' יחזקאל ליבשיץ בעל המדרש והמעשה און אויך זיין ברודער ר' הילל, זייער אינטרעסאנט תוכן \$2000

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pades: send to- padesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at www.seforimworld.com